

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutești mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

XXXII: Ἡρακλῆς Λεοντοφόνος

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

THEOCRITI

denti finis deerat, quod est ipsum ab Ioachimo Ca-
merario scriptum, atq; huc oppositum est.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ,
ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΛΒ

Μνήσω τὸ Διὸς πάϊς ἀνθρώπων τε
λαίρῃην (ξέροντων.
Υ Σῶτες, ὑπ' ἄστερας λέως ὁδ' ὕψους μοπερῶς
οὐ προφανείς ἔρυσσας καὶ ἀπλοῦς ἔθνεα γαί
ἐκ τ' ἀνδρ' ἀδίκων ἐκ θυρῶν τ' ἀχισσαίων (πρ
καὶ πρὸ ἀναξροφῶν πλυπέμμοι' ἐσθήλυθις
ἄλιη

ἔνθα δὲ ἀπείκας ὑπεριόντας βασίλθι
ὄ τὸς εἰλίπθεις τε θέσσι καὶ ἴωια μῆλα
ἀμπρόσιον θέσκοντο κ' ἐν τρή κατὰ κεινη
ὡσε νομάς πλάθῃ πάλσας πίνεσθι ἀμωρῶς
ταύρων τ' ἠδ' οἴων ἀπρυφθείβας ὑπ' κόπρῃ
ἀ κείτ' ἐνθα κ' ἐνθ' αἰκς κρύψασα πρόσωπρη.
ἢ τὸ μὲν ἠλιώδης μεγάλην ποτὲ μισθὸν
ὑπέσκη (σέρη

ἀνδ' ἐκα θρέμματα πάντα τῆ βίηφι μεθίσ
ὄφ' αἰ αὐλείνη κ' τριμνία μακρὰ καθεύρης,
ἀλλ' ὄπως σ' ἀπάτησ' ἐπέη ρύρῃην σὺ τέ
λεωσας (φυλείς,

τρίθ' ἄμα ἀπαδάθης πατέρα προλιπῶν κίε
ἢ μοι ἢ ἐν' ἄλλω ἔτ' εἰρήσασθ' οἴω.

νῦν

EIDYLLION XXII.

νῦν ἄρ' ὡς τὴν ἀφίκανας ἐπισηβάς ἀλλοῖα δ' ἴαθ'
 ἔρχομαι ἔργον πρόφρων, σὺ δέ μ' ἴδ' ἅλα δ' ὄσ' ὦ
 γαθὲ δαίμων,

ἦδη τοι φοιζὴν ἀγροῦ λίπε πτθέσθ' αἴαν,
 ἀλκείδης ταῦρον μαρμασίονον ὀξυειξας
 δέρμα πηχυνειόων βεμεινήταο λείονος
 ἀλλοῖα δ' εἰσοφικῶν μείζους μασιυῖ' ἀέθλης
 σπυῖδε δ' ὄγ' ἔς βασιλῆ' ἴμην αὐτεῖν πολυ
 βώτιω.

ὡς δ' ἄρα χῶρον ἦκανε βοῶν ἀειθρόν τ' ἐνόησε,
 ἀλλ' οὐδ' ὡς φεμμῶ δέ τις ἐναλίμη) ἀλμης
 οἰονσκιδ' νημεύνης φήμης ἠκουσιν ὅτ' ὄσρι
 αὐτ' ὡς ἀέλααι μὲν ἐβόσκοντ' εἰν ἐνὶ χῶρῳ
 ἐνδ' ὀτέρων πρῶταυε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα
 γαυλὸν τεκτῆνας, ριπῆς ἐν χροσί ἄμματα
 πλείας.

βασίς,
 εἰν δ' ἀρίδων παλῆς ἀλκμήνης μετέπειπε πα
 βωκόλε χεῖρε πέρον, τίνος αἰ βόθου; ἀ δέ
 τε χῶρα

ἦ εἰ ἀνὺ ἀπικα' ὄρω πλωδώνομον ὄλβον;
 τ' δ' ἄρ' ἐγὼ πλὴν πλείω ἐφασκον χεῖμαί
 ἰθυσῖν

πανηρίων ἀγαθῶν οἴων τ' αἰγῶν τε βοῶν τε
 αἰ δ' ἀπέλ' ἀνδρὸς ἐνὸς τῶν πλείων ὦδε
 πλανῶνται. Nos ita uertimus.